

reikia padėti atsistoti, ne mirtį, o brolius, kuriuos reikia prikelti, ne neviltį, o širdis, kurias reikia paguosti. Todėl neturime bijoti: Viešpats myli mūsų gyvenimą ir tada, kai bijome į jį pažvelgti, paimti jį į rankas. Velykos parodo, kaip labai Viešpats mus myli: taip, kad pasiryžta apleidimui, kančiai, mirčiai ir pragarams, kad juos įveiktų ir pasakytų: „Nesi vienas, pasitikėk manimi!“

Su Viešpačiu ir mes galime išgyventi Velykų perėjimą: nuo uždarumo iki bendrystės, nuo nevilties iki paguodos, nuo baimės iki pasitikėjimo. Tai tikrumas, dėl kurio gyvenime nereikia derėtis: Jo meilė nesikeičia. Paklauskime savęs: *kur žiūriu gyvenime?* Kontempliuoju kapines ar ieškau Gyvojo?

Atsiminkime, kada Jėzus mus pašaukė, kada įveikė mūsų tamsybes, užsispyrimus, nuodėmes, kaip palietė širdį savo Žodžiu. Moterys, atsimindamos Jėzų, paliko kapą. Velykos mus moko, jog tikintysis tik trumpam sustoja kapinėse, nes yra kviečiamas eiti kartu su Gyvuoju. Paklauskime savęs: *kur link gyvenime einu?* Dažnai einame tik link savo problemų, kurių niekada netrūksta, o pas Viešpatį einame tik pagalbos. Mus orientuoja mūsų poreikiai, o ne Jėzus. Ir tai reiškia Gyvojo ieškojimą tarp mirusių. Kiek kartų sutikę Viešpatį grįžtame tarp mirusiųjų, savyje vėl sugrįždami prie apgailstavimų, nuoskaudų, žaizdų ir nepasitenkinimo, neleidami Prisikėlusiajam mūsų perkeisti. Brangūs broliai ir seserys, suteikime Gyvajam centrinę vietą mūsų gyvenime. Prašykime malonės nebūti nunešties srovės, problemų jūros, nesudužti į nuodėmės akmenis, į nepasitikėjimo ir baimės kyšulius. Ieškokime Jo viskame ir virš visko. Su Juo prisikelsime. (RK /Vatican News)

SKELBIMAI:

****Prašome paramos.*** Primename, kad pagal LR Paramos ir labdaros Įstatymą **galite teikti paramą neatvėrę piniginės**. Kiekvienas Lietuvos pilietis iki 2% valstybei praėjusiais metais sumokėto gyventojų pajamų mokesčio gali paskirti pasirinktai organizacijai. Jei šia teise nepasinaudosite, pinigai liks valstybės biudžete ir bus panaudojami valstybės nuožiūra. Prašome Jūsų iki 2019-05-01skirti šiuos 2% lėšų užpildant FR0512 formą VMI puslapyje Gavėjo pavadinimas: [Pakutuvėnu Šv. Antano Paduviečio vienuolynas](#), Kodas: 300098499, Atsiskaitomąji sąskaita: LT087044060005107004, AB SEB bankas (Banko kodas: 70440).

Kontaktai

Šv. Antano Paduviečio parapija. Adresas: Minijos g. 22, Pakutuvėnų k., Šateikių sen., LT – 90390 Plungės raj. www.pakuta.lt Draugaukime facebooke @Pakutaofm.

Tikėjimas

II Velykų sekmadienis – Atvelykis,
Dievo Gailestingumo sekmadienis

2019-04-28

Pirmasis skaitinys Apaštalu darbu Apd 5, 12-16

Per apaštalu rankas darėsi žmonėse daug stebuklingų ženklų. Visi tikintieji vieningai rinkdavosi Saliamono stoginėje. Niekas kitas neišdrįsdavo prie jų prisidėti. Žmonės juos labai gerbė. Ir nuolat augo būrys vyrų ir moterų, įtikėjusių Viešpatį. Žmonės net į gatves nešdavo lignonius ir ten guldydavo ant neštuvų bei lovų, kad, Petruui praeinant pro šalį, bent jo šešėlis kristų ant gulinčiųjų. Taip pat iš aplinkinių miestelių daug žmonių keliaudavo į Jeruzalę, gabendami sergančius ir netyrųjų dvasių varginamus, ir visi jie būdavo pagydomi.

Atliepiamoji psalmė Ps 118, 2–4. 22–24. 25–27a.

P. Dėkokite Viešpačiui, nes jisai geras, jis maloningas per amžius. / Aleliuja

Tegu Izraelis kartoja:

„Jis maloningas per amžius!“

Tegu Aarono ainiai kartoja:

„Jis maloningas per amžius!“

Visi, kurie Viešpaties bijo, tesako:

„Jis maloningas per amžius!“ – P

Akmuo, kurį statytojai vertė į šalį,
pačiu kertiniu pasidarė.

Taip Dievo nulemta,

ir mūsų akims tai nuostabą kelia.

Šią dieną laimingą Viešpats padarė,

džiūgaukim, kelkim linksmybes! – P

Išgelbėk mane, Viešpatie mano,

suteiki man, Viešpatie, sėkmę.

Palaima tam, kurs ateina Viešpaties vardu!

Mes laiminam jus iš Viešpaties būsto.

Dievas yra Viešpats, ir jis mums šviečia. -P

Antrasis skaitinys iš apreiškimo Jonui Apr 1, 9-13, 17-19

Aš, Jonas, jūsų brolis ir sielvarto, karalystės ir kantrybės bendrininkas Jėzuje, buvau saloje, vardu Patmas, dėl Dievo žodžio ir Jėzaus liudijimo. Aš turėjau dvasios pagavą Viešpaties dieną ir išgirdau sau už nugaros galingą balsą, tarsi trimitą, bylojantį: „Ką matai, surašyk į knygą ir pasiųsk septynioms bažnyčioms Azijoje“. Tuomet aš atsigrėžiau pažiūrėti balso, kalbėjusio su manimi, ir atsigrėžęs išvydau septynis aukso žibintuvus, o žibintuvų viduryje – panašų į Žmogaus Sūnų, apsivilkusį ilga tunika ir persijuosusį per krūtinę aukso juosta. Jį išvydęs, aš puoliau jam po kojų, tarsi negyvas. Bet jis palietė mane savo dešine ir prabilo: „Nebijok! Aš esu Pirmasis, ir Paskutinis, ir Gyvasis.

Aš buvau numiręs, bet štai esu gyvas per amžių amžius ir turiu mirties ir mirusiųjų pasaulio raktus. Tad užrašyk, ką būsi regėjęs, kas yra ir kas turi vėliau įvykti“.

Evangelija pagal Joną

Jn 20, 19-31

Pirmosios savaitės dienos vakare, durims, kur buvo susirinkę mokiniai, dėl žydų baimės esant užrakintoms, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir tarė: „Ramybė jums!“ Tai pasakęs, jis parodė jiems rankas ir šoną. Mokiniai nudžiugo, išvydę Viešpatį. O Jėzus vėl tarė: „Ramybė jums! Kaip mane siuntė Tėvas, taip ir aš jus siunčiu“. Tai pasakęs, jis kvėpė į juos ir tarė: „Imkite Šventąją Dvasią. Kam atleisite nuodėmes, tiems jos bus atleistos, o kam sulaikysite, – sulaikytos“. Vieno iš dvylikos, – Tomo, vadinamo Dvyniu, – nebuvo jų tarpe, kai Jėzus buvo atėjęs. Taigi kiti mokiniai jam kalbėjo: „Mes matėme Viešpatį!“ O jis jiems pasakė: „Jeigu aš nepamatysiu jo rankose vinių dūrio ir neįdėsiu piršto į vinių vietą, ir jeigu ranka nepaliesiu jo šono – netikėsiu“. Po aštuonių dienų jo mokiniai vėl buvo kambaryje, ir Tomas su jais. Jėzus atėjo, durims esant užrakintoms, atsistojo viduryje ir prabilo: „Ramybė jums!“ Paskui kreipėsi į Tomą: „Pridėk čia pirštą ir apžiūrėk mano rankas. Pakelk ranką ir paliesk mano šoną; jau nebebūk netikintis – būk tikintis“. Tomas sušuko: „Mano Viešpats ir mano Dievas!“ Jėzus jam ir sako: „Tu įtikėjai, nes pamatei. Palaiminti, kurie tiki nematę!“

Savo mokinių akivaizdoje Jėzus padarė dar daugel kitų stebuklų, kurie nesurašyti šitoje knygoje. O šitie yra surašyti, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Mesijas, Dievo Sūnus, ir tikėdami vardan jo turėtumėte gyvenimą.

Papiežiaus Homilija

2019-04-20

Šiandien atskleidžiame, kad mūsų kelias nėra betikslis, kad neatsimuša į kapo akmenį. Šie žodžiai sukrečia moteris ir pakeičia istoriją: „Kam ieškote gyvojo tarp mirusiųjų?“ (Lk 24,5). Kodėl manote, kad viskas beprasmiška, kad niekas negali nuridenti jūsų akmenų? Kodėl pasiduodate nevilčiai ir nesėkmei? Velykos yra akmenų nuritinimo šventė. Dievas nuima sunkiausius akmenis, į kurios sudūžta viltys ir lūkesčiai: mirtį, nuodėmę, baimę, supasaulėjimą. Žmogaus istorija nesibaigia kapo akmeniu, nes šiandien suranda „gyvajį akmenį“ – prisikėlusį Jėzų.

Moterys prie tuščio Jėzaus kapo yra išsigandusios, sutrikusios, jų akys nuleistos. Kiek kartų taip atsitiko ir su mumis: liekame suvaržyti ribų, savo baimių. Keista: kodėl taip elgiames? Dažnai todėl, kad užsidaryme ir liūdesyje mes patys esame svarbiausi. Lengviau likti tamsiame kambaryje, nei atsiverti Viešpačiui. Ir vis dėlto tik Jis mus gali pakelti. Jis kviečia atsistoti, atsiremti į Jo Žodį, žvelgti aukštyn, įtikėti, jog esame Dangui, o ne žemei, gyvenimo viršūnėms, o ne mirties žemumoms: *Kam ieškote gyvojo tarp mirusiųjų?*

Dievas mus prašo žvelgti į gyvenimą taip, kaip Jis, kiekviename iš mūsų regintis nesunaikiamo grožio branduolį. Viešpats mato ne nuodėmę, o vaikus, kuriems